

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 10 листопада 2000 р. N 1689

Київ

**Про затвердження Положення
про Державну комісію України
по запасах корисних копалин**

{Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
N 792 (792-2004-п) від 21.06.2004
N 342 (342-2006-п) від 16.03.2006
N 911 (911-2011-п) від 31.08.2011
N 1065 (1065-2019-п) від 04.12.2019
N 826 (826-2020-п) від 09.09.2020}

Відповідно до статті 7 Закону України "Про державну геологічну службу України" (1216-14) Кабінет Міністрів України

п о с т а н о в л я є:

1. Затвердити Положення про Державну комісію України по запасах корисних копалин (додається).
2. Міністерству екології та природних ресурсів привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цією постановою.
3. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 5 вересня 1992 р. N 526 (526-92-п) "Питання Державної комісії України по запасах корисних копалин при Державному комітеті України по геології і використанню надр" (ЗП України, 1992 р., N 10, ст. 250).

Прем'єр-міністр

України В.ЮЩЕНКО

ПОЛОЖЕННЯ
про Державну комісію України по
запасах корисних копалин

1. Державна комісія України по запасах корисних копалин (далі – ДКЗ) є установою, що діє при Держгеонадрах і провадить науково-технічну діяльність, пов'язану з проведенням на замовлення користувачів надр або за дорученням відповідних центральних органів виконавчої влади державної експертизи геологічних матеріалів з вивчення і використання надр та оцінки запасів корисних копалин.

{Пункт 1 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 792 (792-2004-п) від 21.06.2004; в редакції Постанови КМ N 342 (342-2006-п) від 16.03.2006; із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 911 (911-2011-п) від 31.08.2011}

2. ДКЗ у своїй діяльності керується Конституцією (254к/96-ВР) й законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, цим Положенням, а також наказами Міндовкілля. {Абзац перший пункту 2 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 342 (342-2006-п) від 16.03.2006, N 1065 (1065-2019-п) від 04.12.2019, N 826 (826-2020-п) від 09.09.2020}

ДКЗ узагальнює застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо його вдосконалення та адаптації до міжнародних стандартів і вносить їх в установленому порядку на розгляд відповідних центральних органів виконавчої влади.

3. Головними завданнями ДКЗ є:

встановлення кондицій на мінеральну сировину для обчислення запасів корисних копалин у надрах;

прийняття рішень щодо кількості, якості та ступеня вивченості запасів розвіданих родовищ корисних копалин і стану підготовленості їх до промислового освоєння.

4. ДКЗ відповідно до покладених на неї завдань:

1) проводить державну експертизу техніко-економічних розрахунків, що обґрунтовують кондиції на мінеральну сировину, перевіряє відповідність поданих проектів кондицій вимогам найбільш повного, економічно раціонального та комплексного використання запасів корисних копалин, встановлює кондиції на мінеральну сировину для обчислення запасів корисних копалин кожного родовища;

2) встановлює коефіцієнти видобутку нафти, газу й конденсату на підставі висновків експертизи, дослідження й аналізу поданих користувачами надр геологічних матеріалів з їх технологічного і техніко-економічного обґрунтування;

3) затверджує кондиції для обчислення запасів корисних копалин, які мають лікувальні властивості, на підставі бальнеологічних висновків та висновків експертизи матеріалів з геологічного і техніко-економічного обґрунтування;

4) проводить експертизу геологічної інформації з обчислення запасів корисних копалин і затверджує їх обсяги, визначаючи відповідно до Класифікації запасів і ресурсів

корисних копалин державного фонду надр їх кількість, якість, рівень промислового значення, ступінь геологічного та техніко-економічного вивчення і підготовленість до промислового освоєння;

5) перевіряє техніко-економічні обґрунтування розподілу запасів раніше розвіданих родовищ корисних копалин між ділянками, що передаються в користування, і затверджує запаси корисних копалин таких ділянок;

б) видає рекомендації щодо:

встановлення квот на видобуток корисних копалин;

забезпечення найбільш повного видобутку мінеральної сировини;

забезпечення видобутку затверджених запасів мінеральної сировини на родовищах та ділянках, що гідродинамічно або іншим чином пов'язані між собою;

забезпечення економічно або технологічно обґрунтованих пропорцій видобутку типів і сортів корисних копалин;

запобігання негативним соціальним та екологічним наслідкам інтенсивного видобутку корисних копалин;

7) організує проведення експертизи геологічної інформації щодо корисних властивостей ділянок надр, розвіданих для будівництва та експлуатації підземних споруд, не пов'язаних з видобутком корисних копалин, встановлює кондиції для оцінки їх якісних показників і дає висновки щодо можливості використання за визначеними напрямками;

8) бере участь у проведенні комплексної державної експертизи проектів промислового освоєння родовищ, реконструкції діючих гірничодобувних і збагачувальних комплексів, а також їх ліквідації; перевіряє обґрунтованість, ефективність та якість проектних рішень гірничодобувних підприємств щодо повноти використання розвіданих запасів родовищ корисних копалин;

9) готує висновки про доцільність проектування розроблення та облаштування родовищ на базі попередньо оцінених запасів корисних копалин і введення їх у дослідно-промислове розроблення;

10) визначає належність родовищ нафти і газу до групи непромислових та виснажених;

11) проводить попередній розгляд матеріалів пошуків і розвідки родовищ корисних копалин на будь-якій стадії їх вивчення з метою надання методичної допомоги виконавцям робіт; визначає достовірність виявлених запасів корисних копалин, промислове значення родовищ, доцільність проведення подальших геологорозвідувальних робіт;

12) переоцінює запаси корисних копалин, що змінилися під час проведення додаткових геологорозвідувальних робіт, експлуатації родовищ, встановлення нових кондицій або з інших причин; готує висновки про доцільність списання з державних балансів запасів корисних копалин, їх кількісної і якісної переоцінки;

13) визначає на підставі поданих матеріалів, що містять геолого-економічну оцінку запасів родовищ корисних копалин, якість і достовірність виконаних геологорозвідувальних робіт, робіт з вивчення якісних і кількісних показників мінеральної сировини, гідрогеологічних, інженерно-геологічних, технологічних, екологічних та інших спеціальних досліджень, готує висновки щодо ступеня виконання геологічного (технічного) завдання на розвідку запасів корисних копалин, а також рекомендації щодо усунення недоліків, включаючи проведення додаткових геологорозвідувальних робіт;

14) аналізує та узагальнює результати експертизи матеріалів геолого-економічної оцінки запасів родовищ різних видів мінеральної сировини та на їх підставі надає рекомендації з:

підвищення якості і достовірності геологорозвідувальних робіт та скорочення термінів розвідки родовищ корисних копалин;

проведення геологорозвідувальних робіт із зіставлення даних розвідки та експлуатації родовищ корисних копалин і покладів, встановлення за їх результатами коригувальних коефіцієнтів до підрахункових параметрів та обсягів розвіданих запасів;

підготовки тематичних планів науково-дослідних робіт з питань удосконалення методики і техніки проведення геологорозвідувальних робіт, обчислення запасів корисних копалин, проведення технологічних та аналітичних досліджень мінеральної сировини, вивчення гірничо-геологічних, гідрогеологічних і екологічних умов розроблення родовищ корисних копалин, проведення геолого-економічної оцінки їх промислового значення;

15) розробляє і подає на затвердження в установленому порядку Класифікацію запасів і ресурсів корисних копалин державного фонду надр;

16) розробляє, в установленому порядку затверджує та подає на державну реєстрацію нормативно-правові акти, що регламентують застосування Класифікації запасів і ресурсів корисних копалин державного фонду надр до родовищ окремих видів або груп споріднених видів корисних копалин, та інші нормативно-правові акти, якими встановлюється зміст, оформлення та порядок подання на державну експертизу матеріалів, що містять геолого-економічну оцінку запасів родовищ корисних копалин; визначає порядок розроблення кондицій на мінеральну сировину;

17) проводить аналіз стану Державного фонду родовищ корисних копалин та його резерву;

18) погоджує нормативні документи щодо стадій геологорозвідувальних робіт, методів розвідки та обчислення запасів корисних копалин, методики обґрунтування і розрахунків кондицій мінеральної сировини;

19) готує на розгляд Міжвідомчої комісії у справах першовідкривачів родовищ корисних копалин матеріали, які надходять від галузевих комісій у цих справах, і подає в установленому порядку її висновки та пропозиції на затвердження;

20) здійснює збирання та аналітичне узагальнення матеріалів з економіки мінеральної сировини та геолого-економічної оцінки запасів родовищ корисних копалин, кон'юнктури мінеральної сировини на внутрішньому і світовому ринку;

21) здійснює науково-технічне співробітництво з відповідними органами інших держав у питаннях, що належать до компетенції Комісії;

22) проводить єдину науково-технічну політику щодо геолого-економічної оцінки, державного обліку і повноти використання запасів родовищ корисних копалин та інших корисних властивостей надр;

23) виконує інші функції, що випливають з покладених на неї завдань.

5. ДКЗ має право:

1) залучати на договірній основі вчених і фахівців, наукові та інші організації, тимчасові творчі колективи, у тому числі із зарубіжних країн, для участі в експертизі проектів кондицій, матеріалів обчислення запасів корисних копалин, обґрунтування коефіцієнтів видобутку з надр нафти, газу й газового конденсату, розроблення нормативних документів та надання консультацій з цих питань;

2) одержувати від геологорозвідувальних і видобувних підприємств, установ та організацій:

геологічну та іншу інформацію і матеріали, необхідні для перевірки обґрунтувань кондицій, підрахунків і зіставлення запасів корисних копалин;

графіки надходження на розгляд Комісії матеріалів, що містять геолого-економічну оцінку родовищ корисних копалин та інших геологічних матеріалів щодо вивчення і використання надр;

3) проводити наради, семінари, розробляти, подавати на державну реєстрацію і видавати нормативно-правові акти з питань, що належать до компетенції ДКЗ;

4) встановлювати ділові контакти із зарубіжними вченими, фахівцями, установами та організаціями щодо проведення геолого-економічної оцінки запасів корисних копалин, експертизи інформації з геологічного вивчення надр та інших питань, що належать до компетенції ДКЗ.

6. Висновки ДКЗ з питань оцінки кількості та якості запасів корисних копалин, їх промислового значення і ступеня геологічного та техніко-економічного вивчення є підставою для обліку їх у державному балансі запасів корисних копалин.

7. ДКЗ очолює голова, який за поданням спеціально уповноваженого органу виконавчої влади призначається на посаду і звільняється з посади Кабінетом Міністрів України.

Голова ДКЗ має заступників, яких за його поданням призначає на посаду і звільняє з посади Голова Державної служби геології та надр. {Абзац другий пункту 7 в редакції Постанови КМ N 792 (792-2004-п) від 21.06.2004; із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 342 (342-2006-п) від 16.03.2006, N 911 (911-2011-п) від 31.08.2011}

Розподіл обов'язків між заступниками голови провадиться головою ДКЗ.

Голова ДКЗ несе персональну відповідальність за виконання покладених на Комісію завдань і виконання нею своїх функцій, встановлює ступінь відповідальності заступників голови, а також інших працівників ДКЗ, затверджує склад експертних груп, призначає на посаду і звільняє з посади працівників ДКЗ.

Голова ДКЗ в межах своєї компетенції видає накази, обов'язкові для виконання підприємствами, установами та організаціями, організує і контролює їх виконання.

8. Для погодженого вирішення питань, пов'язаних з проведенням державної експертизи геологічної інформації розвіданих родовищ, оцінки кількості та якості корисних копалин, стану підготовки їх до промислового освоєння, у ДКЗ утворюється колегія у складі голови ДКЗ (голова колегії) та керівників структурних підрозділів Комісії.

До складу колегії можуть входити фахівці підприємств, установ та організацій з питань геології та використання надр і видобутку корисних копалин.

Склад колегії затверджує Голова Державної служби геології та надр за поданням голови ДКЗ. {Абзац третій пункту 8 в редакції Постанови КМ N 792 (792-2004-п) від 21.06.2004; із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 342 (342-2006-п) від 16.03.2006, N 911 (911-2011-п) від 31.08.2011}

9. Для розгляду пропозицій та підготовки рекомендацій щодо розроблення нормативних документів з удосконалення методики проведення державної експертизи запасів мінеральної сировини і промислової оцінки родовищ корисних копалин у ДКЗ створюється експертно-технічна рада з учених та висококваліфікованих спеціалістів.

Склад експертно-технічної ради і положення про неї затверджуються головою ДКЗ.

10. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення діяльності ДКЗ здійснюється за рахунок коштів, одержаних від проведення експертизи матеріалів, що містять геолого-економічну оцінку запасів родовищ корисних копалин, науково-дослідних та інших робіт, інших джерел, не заборонених законодавством.

11. Структура, штатний розпис ДКЗ та положення про її структурні підрозділи затверджуються головою ДКЗ.

12. ДКЗ є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в установах банків, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням.